

۲۰۲۰/۰۸/۲۷

احسان الله مایار

نامه ای از داکتر اشرف غنی

روز پانزدهم اگست امسال نامه ای از داکتر اشرف غنی در واشنگتن پست نشر شد که با مطالعه آن موقف غنی در قبال قضایای افغانستان واضح می شود.

چون ماهیت این نوشته از دید بنده اهمیت دارد لذا از دوست محترم آقای غلام حیدر کوهستانی که در ایالت دلاویر زندگی میکند و در لسان انگلیسی تسلط کامل دارد خواهش نمودم تا در ترجمه آن اقدام نموده بر ممنویم بیافزاید.

محترم کوهستانی که برخوردار از سوابق نیک در میهن می باشد با سرعت تمام و خوشی این وظیفه مردمی را انجام داده و در دیتیرسم گذاشت که اینک از نظر خوانندگان گرمی گزارش می یابد:

اشرف غنی:

"افغانها و شرکای بین المللی قیمت را پرداختند و حالا ما این مخاطره را به خاطر صلح به دوش می گیریم". مردم افغانستان صلح می خواهند و این آرزوی مداوم ما و خواهش اولیه ما در مدت چهار دهه بوده و برای اکثر ما آرزوی حیاتی است. در ماه جون ۲۰۱۸ حکومت و مردم افغانستان برای اولین بار از سال ۲۰۰۱م تا آن وقت بخاطر صلح آتش بس را روی کار آوردیم که نه تنها صلح بیاید بلکه در صلح زندگی کنیم. در دو سال گذشته خطرات زیادی برای به دست آوردن صلح متحمل شدیم برای اینکه تحمل ناکامی را نداشتیم. هفته گذشته زیان دیگری را برای رسیدن به صلح به دوش گرفتیم. بعد از رهائی ۴۶۰۰ طالب زندانی و برای تسهیل شرایط معامله آمریکا با طالبان مورخه ۲۹ فیروری برای رهائی ۴۰۰ نفر باقیمانده طالبان که به جرایم بسیار وحشتناک به شمول قتل شهریان افغان و بین المللی شده بودند و ما را اطمینان داده بودند که رهائی آنها تقاضای نهائی طالبان را بر آورده و زمینه را برای مذاکرات صلح آماده می سازد، اقدام متقاضی دیگری انجام دادیم.

چون رهائی آنها یک مسئولیت قانونی و اخلاقی برای من بود که بدون مشوره مردم افغانستان رها گردند لذا برای اجرای این مسئولیت در ابتدای این هفته تعداد ۳۴۰۰ نفر زن و مرد از تمام اقشار مملکت و مردم- نمایندگان جمع و در حضور بزرگان و نمایندگان سیاسی مملکت لویه جرگه مشورتی برگزار گردید و موضوع در این جرگه بحث و مذاکره گردید و جرگه رهائی بقیه طالبان زندانی را منظور نمودند و به روز بعد فرمان رهائی آنها را امضاء نمودم و این آخرین خطر و مسئولیتی بود که مردم افغانستان به دوش گرفتند.

در سال ۲۰۱۸ می دانستیم که صلح بسیار قیمت تمام خواهد شد اما نمی دانستیم که بهای آن چه خواهد بود و حالا می دانیم که بسیار پُربهاء قیمت آنرا تادیه کرده ایم. بهای رهائی ۵۰۰۰ زندانی بشمول دیگر عوامل انکار

از عدالت و التیام زخم برای فامیل‌هایی که عزیزان خود را از دست داده و آنها را بیرحمانه بقتل رسانیده بودند و از ماه مارچ ۲۰۲۰ بدینسو باز هم در شرارت و خشونت تزیید نمودند و در پنج ماه گذشته عساکر ما قسم دفاعی بوده در حالیکه طالبان و دیگر گروه‌های تروریستی همکارشان ۱۲۲۷۹ نفر ملکی و عسکری ما را قتل و یا زخمی نموده‌اند و ما به جان و مال و حتی اطفال کوچک و معصوم قربانی داده‌ایم و ما به قیمت جان خود پرداختیم و ده‌ها هزار حیات افغان‌ها به شمول اطفال کوچک و بی‌گناه.

حالا زمان نیست که باید افغان‌ها از این صلح سودی ببرند.

امروز با وجود نقص‌ها و شرارت‌ها- افغان‌ها با یک حرکت جدید به میز مذاکره حاضر می‌شوند به خاطر صلح، ارتباط مستحکم بین مردم و حکومت و همکاری بهتر با اعضای بین‌المللی و وحدت بین لیدران سیاسی ما. وعده‌ها دیگر کافی نبوده و باید عملیه صلح پیش گرفته شود و وقت آن است که در میز مذاکره با نمایندگان جمهوری اسلامی افغانستان رو به رو و با جدیت بنشینند تا به یک راه حل سیاسی رسیده و آتش بس دایمی و واقعی اعلان گردد و طالبان نیز شرایط و اوضاع امروزه افغانستان را در نظر داشته باشند.

طالبان همراه ما یکجا برای پیشبرد حفظ و انکشاف دست‌آورد‌های نزرده ساله را انکشاف بیشتر داده و مفاد همه جانبه دولت افغانستان و طالبان مدنظرشان باشد و همین‌طور کسانیکه به وطن عودت می‌کنند دوباره در اجتماع جلب و جذب شوند.

جامعه بین‌المللی نیز در مورد تسهیلات و وساطت و میانجی‌گری در مذاکرات رول مهمی خواهد داشت و در حفظ اساسات و ارزش‌های که در ۲۰ سال گذشته بالای آن سرمایه‌گذاری شده، مستحکم ایستاده باشند. نیروی‌های امنیتی دفاعی و امنیتی ما نه تنها برای حفظ مملکت ما قربانی داده‌اند بلکه برای نابودی تروریسم یکجا با اضلاع متحده و جامعه بین‌المللی رزمیده‌اند. نیروی‌های ملی ما از ماه جنوری سال ۲۰۱۵ به بعد مسئولیت مکمل عملیات نظامی را از عساکر خارجی به دوش گرفته تا بار سنگین تکس دهندگان امریکا را سبکتر بسازند.

ما از کمک و پشتیبانی اضلاع متحده امریکا و دیگر دوستان و همکاران بین‌المللی ابراز تشکر نموده و ادامه کمک‌ها و پشتیبانی آنها را با نیروهای ملی را در آینده مهم و ضروری می‌دانیم.

آرزومندی‌های خویش را در مورد مذاکرات با طالبان و نتیجه با ثمری برای یک آینده افغانستان دیموکراتیک، متحد، مستقل و در صلح و صفا با هم با امریکا و متحدان شریک ساخته و دست‌آوردهای ۲۰ ساله ما حفظ شود. ما همه دست به هم داده تا به این آرزو‌ها برسیم و رسیدن به آن اراده و قوه غیر از جنگ کار دارد و آن صبر و حوصله و مصالحه و سازش به کار دارد و اینها بهای دیگر برای رسیدن به صلح می‌باشد و ناکامی در این مورد راه انتخاب ما نبوده و قیمت آن گزاف‌تر از توان پرداخت ما افغان‌ها و جامعه بین‌المللی خواهد بود.

پایان